

نگینہ بی بی

پی ایچ ڈی (پشتو) ریسرچ سیکالر پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

ڈاکٹر فقیر محمد

لیکچرر، پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

د نورالامین یوسفزی یہ افسانو کسی د یستنی سلی اقدارو تجزیاتی مطالعہ

Nagina Bibi *

PhD (Pashto) Scholar, Pakhtunkhwa Study Center, Bacha Khan University Charsadda.

Dr. Faqir Muhammad

Lecturer, Pakhtunkhwa Study Center, Bacha Khan University Charsadda

*Corresponding Author: nagina@awkum.edu.pk

A critique of the negative values in the Pashtun society in the short stories of Noor ul Amin Yousafzai

This study offers a scholarly analysis of negative values embedded in Pashtunwali, the unwritten Pashtun code of life, as depicted in the short stories of renowned Pashtun writer Noorul Amin Yousafzai. Pashtunwali is defined as a comprehensive, enduring system of social, cultural, and moral norms that regulate Pashtun communal life, encompassing both positive ideals (e.g., hospitality, honor, justice) and negative elements that often lead to societal harm. The study highlight several key negative values like Badal, (Revenge or retribution, perpetuating cycles of violence and feuds), Swarah (offering girl as compensation to end enmity), Peghor (the demand for revenge, often generational), Barmata (capturing other resources to obtain benefits) and Gondi ao Para (partisanship in conflicts). These values are contrasted with positive principles but critiqued for causing social discord, violence, generational trauma, and stagnation,

often conflicting with modern ethics and Islamic values. Through detailed examination of Noor ul Amin Yousafzai's short stories, the study illustrates how these narratives portray destructive behaviors, internal human struggles, exploitation, and the need for societal reform. It is concluded that his short stories served as a mirror to Pashtun society, advocating peaceful evolution of Pashtunwali to prioritize harmony, justice, and progress while preserving cultural essence.

Key Words: *Pashtunwali, Negative values, Pashtun Society, Badal, Peghor, Swara.*

پښتونولي د پښتون قام د ژوند ژواک هغه نالیکلے دستور او ائین دے چې دوي ورباندې خپل ژوند ژواک تېروي دا هغه نظام دے د کوم د لاندې چې دوي خپل ژوند ژواک ، غم ښادي ، مړے ژوند او دغه رنگ خپل کلهم سماجي او معاشرتي ژوند تېروي پښتونولي چونکې د پښتنو د سماجي ژوند دستور دے په دا وجه کله کله پښتونولي دپاره د دوي د مورنۍ ژبې پښتو کلمه هم استعمال کړے شي لکه د مثال په توگه مونږ په امروزه ژوند کېښي دا خبره کوو چې فلانے ډېر بي پښتو سرے دے يا ما سره ئې ډېر بي پښتو کار اوکړو مطلب دا چې داسې کار ئې اوکړو چې د پښتونولي د ضابطې خلاف کار وو يا ورته په پښتنه ټولنه کېښي بد کتلے کېږي .

د پښتونولي د تعريف په حقله نورالامين يوسفزے وائي .

،، پښتونولي يو داسې جامع ترکيب دے چې په سينه کېښي ئې د پښتنو د کلتوري او ټولنيزو ادارو او قدرونو يوه دنيا اباده ده يوه داسې قاعده او قانون دے چې د زرگونو کالو هم د دې ضابطې او نظام لاندې پښتانه خپل ټولنيز ژوند تېروي د دودونو ، دستورونو او رواجونو دا مضبوط او کوټلے نظام د زرگونو کالو راهسې د

دوي د ژوند نرخ او ضابطه هم ده او
د ژوند ژواک عمراني طريقه او سليقه
هم كوم چې لکه د برطانيې د دستور د
کاغذ په ځائ د دې قام په سينو
ليکله شوه د کله چې د پښتنو په
گاونډ د وحشت اور وو ټول گاونډي
قامونه لا د وحشت په غېږ کېږي د
کلتور په لټون ورسره وو نو هم دې
قام څخه دا ضابطه او دا نظام موجود

وو، 1

مطلب دا چې کله د نړۍ نور قامونه د
تهذيب و تمدن څخه نا خبره وو نو پښتانه هغه
وخت د يو داسې ټولنيز قانون څښتنان وو چې د
دوي په کلهم ژوند ژواک باندې محيط وو.
د پښتونولي په حقله سحر گل کتوزې خپل خيالات
څه په دا رنگ قلم ته سپاري.

،پښتونولي د داسې اصولو،
رسمونو او رواياتو مجموعه
ده د کومو لاندې چې د
پښتون قام د ژوند معاملات

چلېږي، 2

يعني هغه ټول اصول او قواعد ضوابط چې د
هغې لاندې پښتون قام خپل ټولنيز ژوند تېروي
هغې ته پښتونولي وئيلې شي.
د پښتونولي د تعريف په حقله ستر محقق راج ولي
شاه خټک وائي.

،پښتونولي د پښتنو د ژوند
ژواک نظام د دې ته د پښتنو
کلتور يا ثقافت هم وئيلې شي
ولې د پښتونولي اصطلاح په
خپلو معنو کېږي له دغه بين
المللي اصطلاحاتو نه څه زياته
پراختيا لري

. . . . د پښتونولي اصطلاح د پښتون نه راوتلې ده او د پښتون د اصطلاح بنياد کېښوده پښتو د پښتون قام ژبه ده او د ژوند لاره هم د پښتو د فلسفې خپل رنگ او مفهوم دے دا فلسفه د همه گیر پښتون ژوند احاطه کوي د پښتنو په مادي ژوند کېښي خو پښتو په هر اړخ کېښي وي خو ولي روحاني ژوند او عقيدې هم اکثري د پښتو په بنياد ولاړې وي اسلام د پښتنو دين دے ولي دين د پښتو سره داسې گډ کړے شوے دے چې که پښتو نه پاتي کېږي نو د دين کارونو ته ئې هم زيان رسي ،، 3

اقدار د قدر جمعہ ده چې مراد ترې هغه ټولنيز او کلتوري ضوابط دي چې د يوې ټولني له خوا د ژوند ژواک کولو دپاره وضع کړے شوي دي. هغه اصول چې پښتانه ئې د خپل ټولنيز جوړښت بنسټ بولي او هم دغه پښتني اقدار چې کله رايو ځائے شي او کوم قانون او دستور ته دوام ورکوي هم دغې ته پښتونولي وئيلے شي په دې اقدارو کېښي هم لکه د کائنات د نورو څيزونو په څېر دوه قسمونه په نظر راځي چې يو ته ايجابي او بل ته سلبي اقدار وئيلے شي. ايجابي اقدار هغه اقدار هغه وي چې په ټولنه کېښي د خپرخواهي سوکالي او پرمختگ ضامن وي د پښتني اقدارو دا لاندې ورکړے شوي اقدار مونږ د ايجابي اقدارو په توگه وړاندې کولے شو.

۱. جرگه

۲. ننواتي

۳. تيگه

۴. اشر

۵. پناه ورکول

۶. بدرنگہ

سلبی اقدارو نہ مراد ہغہ قدرونہ دی چہ پہ پبنتنہ ٲولنہ کبھی ورتہ پہ بد نظر کتلے شی او خلق ورخنی کرکہ کوی دا ہغہ اقدار دی د کوم پہ وجہ چہ پہ پبنتون سماج کبھی انتشار پبدا کبھی او د دغہ انتشار پہ نتیجہ کبھی چہ دوی او د دوی ٲولنہ د کوم زیان سرہ مخ کبھی ہغہ نا قابل تلافی او یونہ سر کبھیونکے زیان دے د دی پہ وجہ نور خلق ہم د دوی د ثقافت خخہ ٲارپری او پبنتون قام تہ د وحشی نوم ورکوی چہ یو داسی نوم دے چہ پہ خپلہ گبده کبھی د دنیا ٲولی بدرنگی خانے کوی.

دا سلبی او ناخوبہ اقدار کہ ہر خو پبنتانہ د خپل ٲولنیز ٲوند یو اہم توکے گبی خو ولی د دوی د لامل سرہ چہ پہ پبنتنہ ٲولنہ کبھی کوم انتشار راولارپری د ہغی نہ پہ ہیخ ٲول انکار نہ شی کیدے او کہ ٲوک ئی کوی ہم نو د لیبونی خوب بہ وی ٲکھ چہ د سلبی اقدار چہ کوم وگری خپل کری نو ہغہ د یو ناخوبہ فعل ارتکاب کوی چہ پہ دغہ وجہ دغہ کردار تہ سلبی کردار وئیلے کبھی او دغہ سلبی کردارونہ پہ خپل ناخوبہ عملونو سرہ ٲولنہ د یو لوے تاوان سرہ مخ کوی د دی سلبی کردارونو پہ حقلہ سفیر اللہ خان وائی.

”یہ وہ شخصیت ہوتی ہے جس میں کوئی بھی رد عمل پر اور سماج کے متعین کردہ دائروں سے

باہر ہو یا مقرر کردہ معیار کے مطابق نہ ہو یعنی رد عمل پر دہ اور سماج کے متعین کردہ طریقہ

کار کے خلاف منفی اور غیر محتاط ہونے کے ساتھ ساتھ انتہا پسندانہ ہو،“⁴

ہر خو کہ پہ برہ حوالہ کبھی د سلبی کردارونو عکس پہ نظر راخی خو ولی یوہ نقطہ پہ کبھی داسی ہم دہ چہ تنقید تہ لارہ ہواروی ہغہ دا چہ موصوف سلبی کردارونہ ہغہ کردارونو تہ وائی چہ د سماجی ٲوند د وضع کرے شوی قوانینو خلاف وی اوس کہ مونبر اوگورو نو پہ پبنتنہ ٲولنہ کبھی داسی قوانین ہم شتہ چہ د پبنتون قام لہ

خوا وضع شوي دي او د هغې په وړاندې سر ټیټي کول غوره گڼي خو هغه بیا هم د ټولني دپاره زیان مند دي لکه بدل هر پښتون اخلي او دا خبره د دوي د نالیکلي ائین یا دستور برخه ده خو ولې په ټولنه کېښې انتشار ته لاره هواروي نو په دا وجه دا سلبي دي په دې اساس دغه ذکر شوې تعریف جامع نه ښکاري نو که چېرې مونږ د سلبي کردارونو یو جامع او مناسب تعریف کوو نو هغه به دا وي چې هر هغه فعل چې د ټولني د بربادې او په وروستيو پاتې کېدو کېښې خپله ونډه اچوي نو دغه سلبي کردار دے خوا که دغه عمل ته په ټولنه کېښې په ښه نظر کتلے شي او که په برخو چې انجام ئي د ټولنيز زیان لامل وي نو هم دغه عمل سلبي او شېطاني دے او داسې عمل کونکي د سلبي کردار په نوم یادول غوره دي.

پښتونولي که هر څو د دنیا د نورو تهذيبونو نه ډېر پراخه او د ژوند ژواک دپاره یوه ښکلي تگ لاره ده خو ولې پښتونولي د دغه ښکلا سره سره څه بدرنگی هم لري چې د پښتني ټولني د بربادې پوره پوره ذمه داره ده دغه اقدار چې د پښتني ټولني د امن او سکون دشمن دے او د دوي ټولنه ئي اکثر په وروستو بوتلې ده په هغې کېښې دا لاندې ذکر شوي اقدار د مثال په توگه وړاندې کولے شو.

۱. بدل

۲. پېغور

۳. سوره

۴. برمته

۵. گوندي او پره

د دې نه علاوه نور هم داسې اقدار شته چې د ټولني په زیان تمامېږي اکثر په کېښې داسې هم دي چې د پښتنو مشرانو د یو مثبت سوچ د لاندې وضع کړي دي خونن سبا ئي د غلطو پښتنو له خوا منفي حیثیت خپل کړے دے لکه سوره د دشمني د

ختمېدو دپاره په وجود كښې راغلي خو خلق بيا د هغه جيني سره ظلم زياتې كوي گوندي او پره د بهرني دشمن په مقابل كښې خپله ډله جوړول وو خو ولي اوس اكثر پښتانه خپلونه هم دغه قدر د خپل مېنځي شخړو په نتيجه كښې پكاروي چې نتيجه ئې په هر لور وشي پاشل وي په دې حقله پوهاند صديق الله رښتين وائي.

، د گوندي او گوندي مادي نتيجه
كله ښه هم وي كوم وخت چې په يوه
سيمه باندي كوم خارجي طاقت يرغل
راوړي نو پرې وخت كښې هره گوندي
يعني هره جنبه په ميرانه د دشمن
مقابلي ته ودرېږي او په سيالي
سره د قرباني او سرشندنې مېدان
ته وروځي مگر په وطني او او
قومي چارو كښې بيا د تربگني او
دشمنی رنگ پيدا كوي او د ډېرې

بدې ترې راوځي ،، 5

نورالامين يوسفزې د جديد دور لوع نامتو
ليكوال دے چې تر دې دمه يې ډېر كتابونه په
مختلف موضوعاتو ليكلي دي چې په كښې د افسانې
ونډه زياته په نظر راځي تر دې دمه د موصوف
شېر افسانوي مجموعې چاپ دي چې نومونه يې څه
په دا رنگ دي.

۱. لنك روډ

۲. ډډې ونې

۳. د اسونو باچائي

۴. دريمه لار

۵. څادر

۶. د خور غاړه

د دوي په افسانو كښې د ژوند هر رنگ په نظر
راځي هغوي د خپل پښتون سماج ټول رنگونه او
بدرنگي د خپل تاند قلم او ژورې مشاهدې په زور
خپل اولس ته وړاندي كړي دي پښتني اقدار

استحصالي قوتونو د ٽولني بد كردارونه او خيرن
مخونه په گوته كول د دوي د افسانو په حقله
ستر مترقي ليكوال سليم راز وائي.

،، دوستوفسكي د انساني رويو
د ژوند د هلو ځلو د جبر
او استحصال تصويرونه خپلو
ليكونو كښي وړاندې كړي دي
او ورسره ئي د انسان
داخلي منظر كشي هم كړي ده
د نورالامين يوسفزي افساني
هم دغه نكتي لري ،، 6

دغه رنگ د نورالامين يوسفزي د افسانو د فن او
فكر په حواله اجمل خټك هم خپل نظر وړاندې كړي
د هغه وائي چي

،، نورالامين يوسفزي د
پښتني ميني او ويني او
ژوند د فن ، ښكلا او
ارتقاء نن يو نامتو او
مړني اديب د چي د پښتو
ژبي د ځلاند او ښېرازه قلم
خاوند په خصوصي توگه پښتو
ادب كښي ممتاز او منفرد
مقام لري د ده افساني د
شخصيت او ادب د اظهار
گلدسته ده چي د دي خپل
نوي دور د فن او شعور د
اوچت معيار سره د تاريخ ،
ثقافت ، اولسي ژوند او
سماج د استحصالي جبر او
ناوړه طبقاتي معاشري
هنداره ده داسي چي
لوستونكي كښي د انساني
شرافت احساس او زمونږ د
ملي ادب يو خونديك موثر
پيش رفت د ،، 7

وړاندې کړے شوع دے څوک چې د پېغور لړی دوام داره ساتي او هر وخت په رلا ټکونه کوي.

،، هسي هم د کاکور او د لا د يو بل د سترگو ازغي وو خو په خپټه مور وو او د هر چا سره ئي راشه درشه وو کاکور په ذات اوچت خو په خپټه نيملگرے وه ځکه به د هغه دا کوشش وو چې په هر محفل کښي په څه نا څه شکل د د لا پلار نيکه اوستائي يا کم از کم هسي د چا سره په ډکه حجره کښي څه

ملنډه اوکړي ،، 9

هم د دغه پېغور د وجي رلا مجبور شي او يوه شپه د کاکور د وژلو په نيت د شپي هغه پسې ارت ته لاړ شي خو ولي دواړه د کوهي په غاړه وي نو ارتاؤ شي او سحر چې خلق پاسي نو دواړه راوتي سترگي پراته وي دلته مونږ کتلے شو چې يو پېغور دوه ځوانی مرگ تر خلي بوتلي.

پېغور نومي افسانه کښي هم دغه قدر په نظر راځي چې په کښي د حيدر يوه خبره په ناست جبار د غلط فهمی له کبله پېغور لگي او تر دې چې هغه په اخره کښي حيدر مړ کړي او د خپلي غلط فهمی احساس ورته وروستو وشي خو ولي بيا اوبه د ورښه تېري وي هغه خبره چې په جبار بده لگيدلي وي هغه دا وي چې.

،، خلق خپلي گدې نه شي

سمبالولے نو مونږ به مرز

څنگه قابو کړو ولي که بد

مي اووي دوله ،، 10

کله چې د هغه ملگرے اکبر د هغه نه د حيدر د وژني وجه معلومول غوښتل نو هغه څه داسي گويانه شو

” اکبر نور درتہ ہیخ نہ شم
وئیلے خو دومره پوهہ شه چي
هغه مالہ پيغور راکرے يو او
تہ پوهي پري چي پيغور سومره
لوي کنخل وي ،، 11

د پورته اقتباس نہ دا خبره هم په ډاگه
کي پري چي په پښتنه ټولنه کښي پيغور څه حيثيت
لري او د دې زغمل سومره گران کار وي او د دې
پيغور وو چي سومره خلق د مرگ تر خلي ځي او په
ټولنه کښي انتشار پيدا کي پري په ژوره کنده کښي
هم د پيغور سلبې قدر ته اشاره شوې ده .

سوره

د سوري د حيثيت نه ټول پښتانه خبر دي چي
دا څه ته وائي او د هغه جيني چي د ورور د بدو
دلاسه مقابل دشمن ته ورکړي شي د هغي ژوند څنگه
وي په پښتون کلچر کښي دا قدر ډېر بد دے اگر
که تخليق شوي د ښي دپاره وو خو ولي رنگ ئي بد
اخسته دے د نورالامين يوسفزي په افسانو کښي دا
سلبې قدر هم ډېر په مهارت سره ځائے کړي شوي
دے ،، د ادم ځوي ،، نومي افسانه کښي دا قدر
لوستونکو ته وړاندې کړي شوي دے کله چي د
دربان نه د يوې بنديواني د گناه په حقله تپوس
وشي نو هغه داسي گويانه شي

” او د دې خوا کښي چي دا سر
وهلي بر وهلي جيني ويني دا
په سوره کښي ورکړي شوي ده خو
د دشمن د کور د ژبي چري
پرېوانه وهل ټکول اونه شو
زغملے نو راوتښتېده خو دا
ورور کورته پري نه ښوده ځکه
چي بيا د شر امکان وو دومره
ئې اووهله چي دا لېوني شوه
او دا دے وس زمونږ د زندان
برخه ده ،، 12

دې سره سره که مونږ يو خوا سوره کښې جينی ورکول ظلم دے نو بل خوا د لور خور نه د رشتي کولو په وخت د هغې خوبه او رضا نه تپوس نه کول لوه ظلم دے چې په پښتون سماج کښې رواج لري د ادم خوي نومي افسانه کښې دې پله هم اشاره شوې ده.

بېټکی نومي افسانه هم په دغه تناظر کښې ليکله شوې ده چې په کښې جينی د خپل مزاج مطابق هلک ته ورنه کړې شي او رسته ئې بل چا سره وشي د هغې د وجې هغه د مرگ تر خلي لاره شي او دا راز د يو خط په ذريعه دا څرگند شي چې هغه دا دے.

„ خالده دا خط به درله ذرو ترور
زما د مرگ په دريمه درکړي او بس
دومره پوهه شه چې
په تور لحد کښې به نعرې کړه
زه د دنيا نه ارمانې راغلي

يمه،، 13

دغه رنگ ائيديل افسانه کښې هم د جينی د مرضي نه بغير د يو جاهل هلک سره د هغې واده اوکړې شي او دومره ظلم ورسره اوکړي چې د مور جوړېدو قابله پاتې نه شي ځکه چې د ناجورتيا په حالت کښې هم د غريبې نصيب کښې وهل ټکول وي او بيا چې کله هغوي ته پته اولگي چې وس دا اولاد نه شي راوړے نو طلاق ورکړي د کوم له وجې چې د هغې د واده د نوم نه نفرت شي.

بدل

بدل د پښتون سماج يو بل ناويا ته عمل دے چې اکثر په کښې نسلونو ختم شي او دغه رنگ په پښتنه ټولنه کښې دا انتشار د يو نسل نه بل نسل ته منتقل کېږي اکثر پښتانه په بدل اخستو کښې د تجاوز نه کار واخلي چې يو بد فعل دے او نړی د تذبذب ښکار کوي که څوک د خپل مري بدل د خپل مقابل دشمن څخه وانه خلي نو په پښتنه ټولنه کښې ورته سپک کتلے شي او پچموزې ورپسي

کوي چي دا مردان نه دي يا دوي وپربري اگر چي قرآن وائي چي که تاسو خپل دشمن معاف کړئ نو دا غوره ده ولي پښتون خپل بدل په هيڅ شان نه معاف کوي.

نورالامين يوسفزي په خپلو افسانو کښي د پښتونولي دې سلبي قدر ته ډېر ځائے ورکړي دے او په ډېره اوستکاری سره ئي د دې زيان په گوته کړي دے.

عکس نومي افسانه کښي هم د بدل او انتقام ت غوندي عکس په نظر راځي.

تورتمونه نومي افسانه خالص په دغه قدر تخليق شوې ده او ملک صېب په کښي د هغه کردار په توگه وړاندي شوي دے چي د دغه قدر ساندويه دي او د بدل او انتقام په اور کښي داسې سوزي چي د دشمن په ځائے د راکټ په مدد سره هغه ځوي مړ کړي څوک چي د بدل نه اخستلو په حق کښي وي او دغسې د خپل انتقام تنده سره کړي راکټ سره د اجرت په وخت راکټ خبر شي چي فلک د دشمن په ځائے د ځوي سر خورول غواړي نو هغه ورته وائي.

,, ملکه دا خو د خر په ځائے
کلال داغل دي نو راکټه دا
خبري پرېرېده زما تنده سره
کړه زه ډېر زر بدل اغستل
غواړم او دا کار وس د دي

ځائے نه دے ،، 14

د دې اقتباس نه دا اندازه کيږي چي پښتون خپل بدل په هر شان سره اخستل غواړي لکه ملک صېب د دشمن په ځائے خپل ځوي وژني خو چي دومره تنده ئي سره شي.

درنگ يوه بله افسانچه ده چي په دې قدر باندي ليکله شوې ده هغه بدل ده په بدل نومي افسانه کښي دا ښودلے شوي دي چي د پښتون ورومبه هدف د غليم نه انتقام دے او چي تر څو ئي دا انتقام نه وي اخستے نو په قلاړه نه کيني دا افسانه د خپل ارزښت د وجي وړاندي کوم

،، هغه چي د ولايت نه په بيالوجي کښي د اېم اېس ډگري واخسته او وطن ته راستون کېدو نو يو ملگري ترې پوښتنه وکړه چي د مستقبل منصوبه بندي دي څه کړي ده په وطن کښي راله تربورانو په پتي ورور وژله د اول به د هغه بدل اخلم نو بيا به د هغه بدل اخلم نو بيا به وروستو گورو هغه ډېر په عادي لهجه

کښي جواب ورکړو،، 15

د دې افسانې نه اندازه کېږي چي پښتون بدل اخستو ته څومره لېواله وي او د هر کار نه اول هم دغه کار گڼي په دې افسانه کښي دا خبره هم په گوته شوې ده چي که هر څو پښتانه د جديدو علومو سره اشنا شوي دي خو ولي خپل فرسوده رواج نه سرغړونه نه کوي او هم دا د دوي د ناکامي وجه ده.

په پښتنه ټولنه کښي د ملک او خان کردار هم داسي دے چي اکثر سلبي وي او د خان په غم کښي گرځي د قام په سود او زيان ئي هيڅ کار نه وي او زمونږ د ټولني مزاج هم دا دے که د دغه خان يا ملک دروغ وائي نو هم خلقو ته رښتيا لگي ځکه چي رتبه کښي اوچت وي.

غل نومي افسانه کښي په دې هکله ښه منظر کشي شوې ده چي يو بد کردار او جنسي درنده خان يو هلک ته وائي چي په خله لاس کېده گڼي په تا څوک باور نه کوي او زما په خله ټول خلق يقين کوي.

،، اے گوره خانه! ستا خپر په دې کښي دے چي پرده شي گڼي د غل اواز درباندي کوم ستا به هيڅوک اونئ مني ولي چي ته هم ځوان زلمے ئي د ريمو لور هم

خوانه جینی او ایکی یوازی ده
دا د رندو کله دے دلته خان

روند که ،، 16

او بیا سبا شه افسانه کنبی هم د ملک کردار د
یو وحشی بودله شوه دے څوک چې د خپلې بڅې په
غیر موجودگی کنبی د یوې کم عمره نوکرې سره
جنسی زیاتے کوي او په دغه لاره د خپل هوس تنده
سړوي.

د وینو ډکه خله نومی افسانه کنبی هغه د
قامی مشرانو مخونه په گوته شوي دي چې د جنگ
اور ته د خپلو مفادو دپاره لمنې وهي او خپل
قام د مرگ په ولقه کنبی ورکوي تر دې چې دومره
تباهي وشي چې څوک ئې د سمبالښت هم نه وي او
په خپلو وینو کنبی د دواړو کلو گلونه خوانی لت
پت پرتې وي.

پېراسائیت نومی افسانه کنبی د مرزا کردار د
سلبي کردار په توگه وړاندې کړے شوه دے څوک چې
د کلي مشر وي خو ولې د خپلو مفادو دپاره د
خلقو بده خوښوي او د دوي په روغه جوړه خفه
کېږي د مرزا د شیطاني او سلبي کردار اندازه د
دې اقتباس نه کېږي.

،، روغه..... نه .. نه روغه
خو په هیڅ شان نه دي کېدل
پکار که دا روغه اوشوه نو
ډېره غټه فائده به مې د
گوتو اوځي.... د اوبو لاندې
دېرش جیربه پتے او هغه هم
نیم بها..... پوکے ورکوه
مرزا پوکے چې دا اور درنه مړ

نه شي ،، 17

احساس ، غل ، پاس په کمره ولاړه گله ، د
اغلی سینه ، زهر ، پنځه بلاگاني ، پېراسائیت
خو هغه افسانې دي چې د امرد پرستی په سلبي
رویه لیکلے شوي دي چې د پښتني ټولني په لمن
یو نه وړاندېدونکے داغ دے.

په پښتنه ټولنه كښې اكثر كسب گرو ته بد كتله شي اگر كه دا رويه اوس د تعليم له وجې ډېره ختمه شوې ده ولې په لاشعوري توگه اوس هم په ځينې وختونو كښې خپل ځان څرگندوي د كلو او قبائلو په سيمه كښې دا ناسور زيات لیده شي او وجه ئې د وگړو جهالت وي .

د وخت پېكړې ، وائي دا ما نه ، بور نونكې خوب او بيا سبا شه هغه افسانې دي چې د خانانو او نورو پښتنو هغه روئې په كښې قلم بند شوي دي چې دوئي د كسب گرو په حقله لري د وخت پېكړې نومې افسانه كښې د يو كلال ځوي چې تعليم وكړي خو ولې د كلي خان په دې وجه بدې شي چې دا خو د يو كلال ځوي دے او په هره خبره كښې ورته هيبت خان چې يو سلبي كردار دے دغه پېغور كوي لكه دا چې .

،، يارانو وس به د كلي كلان
او جولاگان راځي نو مونږ ته
به د لور خور د پروني او ننگ
ناموس چل ښائي،، 18

د پورته بحث په نتيجه كښې مونږ دا خبره په وثوق سره كوله شو چې نورالامين يوسفز د جديد دور هغه افسانه نگار دے چې په خپلو افسانو كښې ئې د پښتونولي سلبي اقدار په ډېر مهارت سره ځائے كړي دي او د هغې اصلاح يو توان مند كوشش كړے دے .

حواله جات

1. نورالامين يوسفز ، پښتون دانش ، اعراف پرنټرز ، پېښور ښار ، سپتمبر ۲۰۲۲ ، مخ ۱۴
2. سحر گل كتوزے ، پښتو ادب پوهنه ، يونيورسټي پبلشرز پېښور ، ستمبر ۲۰۱۸ ، مخ ۳۵۴

۳. راج ولی شاہ خٹک ، روہالوجی ، یونیورسٹی پبلشرز پیٹنور ، ۲۰۱۳ ، مخ ۱۳۶-۳۷
۴. سعید اللہ خان ، ایم فل مقالہ ، دھت رائے پریم چند کے افسانوں میں کرداروں کے جارحانہ اور فنی رویوں کا جائزہ ، شعبہ اردو جامعہ پشاور ، سیشن ۲۰۱۵ ، ص ۴۹
۵. صدیق اللہ رشتین ، پبنتنی لارنود ، یونیورسٹی پبلشرز پیٹنور ، دویم چاپ ، مخ ۶۸
۶. نورالامین یوسفزے ، پبنتون دانش ، ڈی ڈی ونی سریزہ ، جنوری ۱۹۹۶ء ، مخ ۱۱
۷. نورالامین یوسفزے ، اجمل خٹک سریزہ ، دا قیصی دا افسانہ ، کتاب کور پیٹنور ، اپریل ۲۰۲۵ ، د کتاب شا مخ
۸. ہم دغہ اثر ، مخ ۶۵
۹. ہم دغہ اثر ، مخ ۷۹
۱۰. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۰۸
۱۱. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۱-۱۱۰
۱۲. ہم دغہ اثر ، مخ ۲۵۴
۱۳. ہم دغہ اثر ، مخ ۳۸۰
۱۴. ہم دغہ اثر ، مخ ۷۰
۱۵. ہم دغہ اثر ، مخ ۶۱۵
۱۶. ہم دغہ اثر ، مخ ۳۷-۱۳۶
۱۷. ہم دغہ اثر ، مخ ۲۹۶
۱۸. ہم دغہ اثر ، مخ ۱۶۸